

Bất kỳ là ai nói vào và trí của ta đều sẽ tham ô nhiều như vậy, chỉ gái nhiều như vậy, thậm chí còn nhiều hơn.

Thủ lĩnh Văn Công

Văn Công nguyên Giám đốc Sở Tư pháp, nguyên Phó Giám đốc Sở Công an thành phố Trùng Khánh do phạm tội tham ô (nhận hối lộ hơn 12 triệu USD, không thuyết minh được số tài sản trị giá hơn 10 triệu USD..) hình hóa, bao che cho bọn mafia.. đã bị tòa án thành phố này tuyên án tử hình ngày 7/7/2010. Trước khi chết đã để lại bức thư, xin được dịch giãi thiêu.

“Ta sống không nói mấy ngày nữa đâu. Ta không ngờ lại bị phán tử hình, nhưng đã đến bước đó thì kháng cáo lên trên cũng chẳng có kết quả gì. Ta đây, cũng cuộc đời làm công an, đã xử rất nhiều vụ án lớn, đã giải quyết rất nhiều người, trước đây đã từng lo rằng sẽ có một ngày sẽ chết trong tay người nhà một số kẻ bị mình xử tử hình, không ngờ cuộc đời lại bị chết trong tay người của mình...Thế nhưng, ta đã nghĩ ra, nhưng sống vì cái mà ta tham dá và biết được quá nhiều, nếu ta không chết sẽ có rất nhiều kẻ ăn không ngon ngủ không yên. Không giải quyết ta, họ sẽ hoán loạn vô cùng, ta chết sẽ có lợi cho bọn chúng...Vì vậy có mấy câu muốn nói rõ trước khi đi xa.

Văn Công (ngồi ở góc bên trái) trả lời phóng viên trước giờ thi hành án tử hình hôm 7/7.

Nói ta tham ô bao nhiêu tiền, chứ bao nhiêu con gái. Ta không phải nhận điếu đó. Nhưng điếu u ta muốn nói là, điếu đó đáng trách ta nhưng cũng không đáng trách ta, tất nhiên trách nhiệm của ta là lớn hơn.

Bất kể là ai nộp tiền vào quỹ trí của ta để tham ô nhiều như vậy, chứ gái nhiều như vậy, thậm chí còn nhiều hơn. Có một số nhà sinh, ta không chứ thì người khác cũng sẽ chứ. Nói Văn Công ta đây công hiếp, ta mà lại phải công hiếp à?...

Ai chứ ng biết cán bộ hiện nay nộp không tham ô, không háo sác thì ai dám tin, dám trả nợ công anh? Dù anh làm việc có tốt đi nữa cũng chứ có ích gì!

Loái cán bộ gì ng như ta, trong công nhân công nhân không nói là mỹ triáu thì chí ít cũng phải từ mỹ chứ cá ván ngái. Chá báu xáu rồi giát mát mình Văn Công, thì giái quyát đác cái gì?

Điếu ta muốn nói nữa là, con đường ta đi từ một anh công nhân sát như bé tí huyán Ba rồi lên tới chức Phó Giám đốc Sở Công an một thành phố trực thuộc trung ương, không phải là chứ báng con đường tham ô...

Đái với ta trước tiên là công việc, sau mới đến tham ô...

Ai cho ta cái quyền muốn làm gì thì làm ở Trùng Khánh? Nhiều người biết rõ một số việc ta đã làm nhưng lại giữ bí mật là không biết? Đã không muốn để ta sang thì ta sẽ nói hết mọi điếu ra: ta tham không chứ có số tiền đến thế! Vậy sẽ còn lại đi đâu? Tất nhiên là đến nhà người ta, có việc ta như người làm, có một số việc ta làm. Nhưng người khác làm không có tiền có được không? Nhưng người lấy tiền của ta cũng như người người đưa tiền cho ta hiện nay đang háng đến quần chúng tham quan nhưng trả công bằng chứ ng tích tham ô của ta. Ta không phải nhận tính chân thực của các chứ ng tích đó, nhưng nộp các người tới nhà nhưng kẻ đó xem xét sẽ thấy chút quà bên ngoài mà ta nhận thì đáng thôi.

Văn Công ta cũng là người có học... Trước đây ở Trung Quốc, đã có rất nhiều người viết tay khen người việc chứ để bên tham nhũng. Thế nhưng sau nhưng cái viết tay khoái chí đó mọi việc vẫn như cũ. Một trăm năm qua Trung Quốc có thay đổi không? Ta thấy chứ ng thay đổi gì cả.

Giống ta chúng qua là bất động cớ mớ mớ tỡ mình ta, nhĩng liũu có bất động cớ nguũn gũc hũ bĩi không?

Hôm qua trên đường phố Trùng Khánh có rất nhiũu nguũi đi tỡ pháo. Ta không biĩt ba năm sau liũu bũn hũ liũi có phĩi đi tỡ pháo nũa hay không? Sũ rĩng đũn lúc đũ nhĩng nguũi đũ bán đũng ta sũ liũi ca nguũi ta và dân chúng không rũ chũn tũng lúc này sũ thũy Văn Công cũng có chũ tũ đũy chũ. Khi ta làm Phó Giám đũc công an Trùng Khánh tũ liũ phũm tũi có cao nhũng so vũi mũy thành phũ liũn khác, Trùng Khánh tũ tũn nhiũu...

... Biũn ta thành nguũi nhũ thũ này là do chính xũ hũi, chính chũ đũ này. Ta nói nhũ vũy không phĩi là muũn đũy hũ tỡ trách nhiũm cho nguũi khác. Nũu nhũ năm đũ ta không rũi hũyũn Ba, yũn tũm làm mũt anh cũnh sát bình thũng đũ đũ thì hôm nay ta không phĩi nhũ thũ này. Tham công danh liũi liũc là sai liũm liũn nhũ tũ đũi ta. Sau khi ta chũt con cháu không liũy hũ Văn nũa mà đũi thành hũ khác, và con cháu các đũi tũ nay trũ đi đũng theo nghiũp chính quyũn, đũng làm quan, hũy xa lũnh công danh liũi liũc.

Bình thũng, bình yũn mũi là phúc.”